Mitä minun pitäisi ajatella —

(LAHJOISTA.)

Olimme juuri poislähtemäisillämme illan istujaisista, mutta jotkut pysähtyivät astiakaapin luo ja silloin muutamat lasioven takaa näkyvät astiat kuuliva, kunniansa. Jos ne vain olisivat ymmärtäneet kaiken sen hienon ivan mikä niiden osaksi tuli, niin olisivat he varmaankin harmista pudottautuneet lattialle ja särkyneet palasiksi tai paenneet tehtaisiinsa uudelleen muodostettaviksi ja väritettäviksi. Mutta ne eivät ymmärtäneet; jäivät vaan kaappeihin ikuiseksi harmiksi omistajalleen, joka oli ne saanut lahjaksi henkilöiltä, joilla oli kokonaan toisenlainen maku pöytäastioihin kuin hänellä.

Hänen "makunsa" nimittäin koi distui enemmän vaan siihen, mitä saada astioiden sisälle. Ja se mitä työläinen näinä aikoina saa pöytäastioihinsa on varmastikin yksinkertaisempaa kuin oli noiden astioiden muoto ja väri. Joten ei se ollut yksin meidän syymme että nauroimme niillä ja saimme niiden omistajankin nauramaan ikäänkuin myöntääkseen että sellaisiahan sitä on saatu.

Ja se yhteinen nauruhörinämme siinä "riivasi" minutkin ehättämään että "minä se vasta korean lahjan sain. Olen ajatellut hankkia sille erikoisen lasikaapin ja säilyttää sitä siinä kahdennellakymmenennellä vuosisadalla elävien ihmisten harrastusten symboolina. Mutta en ole vielä kaupoissa enkä missään ole sattunut näkemään sille sopivaa "lasikaappia".

— Mikä se on?

— Oh! se on vaaleanpunainen, silkkinen ja pitsireunainen kureliivin suojus.

— No miks'et sitä käytä?

— Ei, en minä sitä käytä. Paitsi jos onnistun saaman juopon miehen joka vie kapakkaan suurimman osan palkastaan niinä harvoina aikoina kun on työssä. Ja kun minulla sitte on kolme nälkäistä lasta ympärilläni, enkä saa hiiliä huoneeni lämmittämiseksi, niin silloin minä vedän silkkiliivin ylleni; vain sitä varten minä sitä säilytän.

Koko joukko naurua helähti kuin hauskallakin asialla, mutta siinä silmänräpäyksessä minä kaduin varomattomasti ulos päässeitä karkeita sanojani. Sillä + vaikka ei sitä uskoa tarvitse — pohjaltaan on sydämeni hyvä, mutta ristiriitaiset asiat joskus saavat näyttelemään ilkeän osaa.

Karkeata pilaa todellakin, mutta eikö sitä vähän lieventäisi se kun sanon että juuri tuollaisessa "onnellisessa" tilanteessa se oli syntynyt ja kehittynyt ajatus silkkiliivin ostamisesta lahjaksi minulle. Ja minä en nyt vaan tietänyt, mitä minun olisi pitänyt ajatella siitä, ja mitä minun yleensä pitäisi ajatella — lahjasta.

Minä en ole aina ollut näin ajatuksia vailla lahjasta. Mutta näin vallankumousten vuosisadalla tapahtuu vallankumouksia ihmisten mielissäkin. Minunkin mielessäni on tapahtunut vallankumous lahjotteluun nähden. Vallankumousta seurasi sisällissota ja sitä on jatkunut tänne saakka, niin etten ole voinut uutta perustuslakia ajatuksilleni laatia, enkä aijo nytkään, selittelenhän vaan "sisällissodan" vaiheita.

Kerron ensin "vallankumoukseni" historian, mikä kaiken entisen "turhamaisuuteni" ja myöhemmin kehittyneen "järjellisyyteni" nimeen kuuluu —:

Siihen aikaan kun yhteiskunnalliset laineet vyörittelivät minut tähän maahan, olivat rannerenkaat vielä kovin paljon "muodissa". Kuinka sattuikaan, minä ihastuin rannerenkaaseen tavattomasti. Halusin saada yhden omakseni, mutta en sentään kiirehtinyt ostamaan, sillä ajattelin että ehkä joku "lahjottaisi". Se olisi nimittäin "lahjana" ollut mielestäni vielä parempi, kuin suoraan itse ostaen. Sisarellani oli rannerengas, eikä hän koskaan unohtanut panna sitä ranteeseensa ulos lähtiessään. Pienestä naisten kellosta myös olen aina pitänyt; sisarellani ei ollut sellaista. Ja nyt juolahti mieleeni: minäpä ostan sisarelleni kellon joululahjaksi, niin kyllä hän sitten vastalahjaksi ostaa minulle rannerenkaan, sillä hän kyllä tietää että siitä pidän.

Tilasin "The Sampo Correspondence School'in" — josta juuri olin alkanut ottaa kymmenen dollarin kurssia englanninkielessä, mikä "kurssi" muutoin ei ollut dollarinkaan arvoinen — ilmotuksen johdolla pari kelloa. Ne olivat muka seitsemäntoista dollarin kelloja ja niitä sai viidellä dollarilla kappaleen. Lähetin toisen sisarelleni jo päiviä ennen joulua, että hänelle jäi kyllin aikaa rannerenkaan ostoon minulle.

Tuli jouluaatto, mutta mitään rannerengasta ei kuulunut. Joulupäivänä sitte sain kirjanmuotoisen paketin, jonka ylänurkassa oli sisareni nimi ja osote. — Tämä on siis joululahja häneltä, rannerengasta en saanut, ajattelin pettyneenä, avaten paketin josta tuli esille — Bogdanoffin Taloustieteen oppikirja.

No ei tämä nyt kiillä ainakaan, ajattelin, hajamielisesti selaillen "Bogdanoffin" lehtiä ja tuskittelin vielä lisäksi: luulee minua niin tiedonhaluiseksi — minä en koskaan niin tiedonhaluiseksi tulekaan, etteikö rannerengas sopisi ranteeseeni.

Sitten pilvet taasen häipyivät — toivojeni taivaalta: minäpä ostan rannerenkaan tai jotain muuta koreaa "sillä rahalla" ja silloin se on enemmän kuin lahja — se on muisto. Mutta tämä välähdys kesti vaan silmänräpäyksen, sitte tummeni, tummeni, ei, ei kelpaa. En tahdo "muistella" tuota asiaa, haluan sen unohtaa.

Ja mikä oli tuo asia ja tuo raha?

Se oli kirjotuskilpailu; — "Sorretun Joulun" seuraavaa numeroaan varten julistama kirjotuskilpailu, jossa sata Suomen markkaa jaettiin kolmena palkintona. Olin lähettänyt pari sepustustani, arvellen niiden keipaavan ainakin paperikoriin. Ja sitten ikäänkuin salama olisi iskenyt kirkkaalta taivaalta, odottamattani sain ilmotuksen että toinen sepustuksistani oli saanut ensimäisen palkinnon, viisikymmentä markkaa. Tuolla rahalla minä nyt sitte halusin ostaa koreuksia itselleni — "muistoksi". Mutta aikeeni ei sentään päässyt täydeksi ajatukseksikaan, sillä heti tuli mieleeni, mistä tuo palkintorahasto oli lähtöisin. Se oli kyllä sanomalehtiyhtiön, siis liikkeen, mutta en voinut ottaa sitä niin virallselta kannalta. Silmieni eteen tuli kokonaiskuva tuosta väestökerroksesta, jonka etuja ajamaan lehtiyhtiö oli perustettu. Siinä oli kyllä paljon "tavallisen hyvin toimeentulevaa" työväestöä — sillä kaikkein kurjimmassa asemassa olevat ne eivät ensimäiseksi liikkeelle pääsekään — mutta suurin osa sentään on niin köyhiä, kuin köyhiä olla voidaan. Mieleeni tuli muutamia kymmeniä persoonallisesti tuntemiani työnraataja, sekä millä hartaudella he joitain vuosia sitte perustettua lehteämme kannattivat. Tuon yksinkertaisen, ikänsä kotikonnuillaan elä neen väestön vilpitön ja harras sosialismin eteen työskentely sai koristekiihkoni häpeämään; tuolta joukolta ko ottaisin rahaa — koristeihini.

Mutta sehän on palkinto. Raha on minulle tuleva, koska kirjotukseni sai palkinnon yleiseksi julistetussa kilpailussa. Ja omalla rahallani minä puolueriikosta tekemättä voin ostaa mitä haluan.

Mutta se myöskin yhtä hyvin on sattuma. Olihan vain sattuma että kilpailuun ei sattunut kukaan lähettämään minun kirjotustani voittavaa kirjotusta. Ja niitä sentään lienee syntynyt parempiakin tuon joululehden levenemisalueellekin — luullakseni.

Sehän ei ollut minun asiani että eivät lähettäneet. Minäpä lähetin.

Yksinväittelyni molemmat puolet olivat niin tasaväkiset, että siirsin päätökseni teon tuonnemmaksi. Kävin "Bogdanoffin" kimppuun ja se olikin alka hyvää tuulluttamaan kirjotuskilpailun, koristekiihkoilun "y. m." kiihdyttämiä aivojani. Olin päässyt parhaaseen lukuhaluuni ehtiessäni sivulle kahdeksankymmentäyksi, missä vastaani tuli lause:

"Vielä nykyaikoina koristeet helposti menevät kaupaksi: kehittymättömät ihmiset — varsinkin vähän sivistyneet naiset — joskus, eikä niinkään harvoin, ovat herkät kieltäytymään välttämättömistäkin tarpeista voidakseen saada jonkun kauniin ja mitättömän korun, sillä sitte itseään koristaakseen."

Pysähdyin ja mietin. Tuo oli vain Bogdanoffin viaton huomautus hopea- ja kultaesineiden vaihtovälineeksi joutumisen jahdosta, sekä helpomman käsittelyn että niiden koreudenkin vuoksi, ennen rahan kehittymistä varsinaiseksi vaihtovälineeksi. Mutta minusta tuntui kuin olisi haukkunut vasten naamaan.

— — "Kehittymättömät ihmiset — varsinkin vähän sivistyneet naiset" — oikein tuo tuntui loukkaavalta ja miten ollakaan kuh sitä siinä ajattelin puoleen ja toiseen, niin eivätkös ruvenneetkin koristeet mielessäni kadottamaan arvoansa.

Vallankumous oli alkanut. Pian tein päätöksen että palkintorahaa en tahdo — jätän sen lehtiyhtiölle. Vaikka en sillä ostaisikaan koristeita, niin en tahdo sitä siitä syystä kuu olin ehtinyt "ajatella ostaa". Vanhan ajatusrustinkini rikoksia täytyi rangaista, että oli helpompi laatia uusia ajatelmia tilalle.

Ja näiden uusien, kehittyvien ajatelmien valossa koristeet kaikenlaiset mielessäni kadottivat arvonsa ikipäiviksi. Mutta tuhlaavainen luonteeni "jumalan kiitos" minulle sentään jäi. Se raivasi itselleen uuden uran "elostellakseen". Ja tämän seurauksena minulle alkoi tulla sosialistisia lehtiä ja julkaisuja, niitä tuli puoli tusinaa eri lehteä ja julkaisua aina siihen saakka kunnes sitte ainaisen muuttelevaisuuteni; ainaisen osotteen puutteeni tähden olin pakotettu vähentämään. Ja kirjavarastoni alkoi kasvamaan huomattavasti, ja kasvoi aina siihen saakka kunnes arkkuni tuli aivan täyteen — ja muita suojuksia minulla ei ole. Mutta "tuhlaavaisuuteni" raivasi uusia teitä. Aina on minulla ollut joku hyvä, mutta vaikeissa oloissa eläyä, ystävä, niin vaikeissa että lehden ja julkaisujen tilaaminen tuntuu heistä arveluttavalta askeleelta. Silloin, milloin vain itse en ole sattunut olemaan vallan "poikki", olen tilannut heille lehteä aluksi, kehottaen: jatka sitte siitä, älä millään muotoa anna tilauksen keskeytyä.

Ja yleensä näinä vuosina jolloin mielessäni on vallinnut "sisällissota" lahjotteluun nähden, on voiton puolella ollut menetelmä, että milloin hyvänsä voi lahjottelullaan samalla jollain tavalla edistää työväenliikettä, niin onlahjottelu aivan paikallaan. Kun ystävillemme ja tovereillemme lahjottelemme sosialistisen liikkeittemme kustantamia lehtiä, julkaisuja ja kirjoja, niin kännatamme siten liikkeitämme ja samalla, jos lahjamme sattuvat työväenliikkeeseen epäröiden suhtautuville, kylvämme sosialistista tietoisuutta.

Itse pidän tämän menetelmän hyvänä ja suosittelisin sitä omaksuttavaksi siellä täällä, missä uusilla menetelmillä on mahdollisuutta astua vanhojen, arvonsa menettäneiden tilalle.

Sillä, kuten alussa esitin, joutuvat muut lahjaesineet usein mitä surkeimman ivan esineiksi. Kun ostetaan jotain vain oman mielen mukaista, välittämättä tai tietämättä pitääkö niistä, tai tarvitseeko niitä vastaanottaja tai ei. Ja tuo iva se on täysin oikeutettua, sillä toisella nimellä kutsuen se on vaan arvostelua. Ellei se ole oikeutettua, niin silloin on sanottava että ihmiset lahjovat toistensa suun tukkoon. Eikä tuo lahjominen silloin jää yhtään kunniallisemmaksi kuin jonkun porvarillisen virkapaikkaa tavottelevan lahjominen kannatuksen toivossa.

Ei pidä olla niin turhantarkka lahjoihin nähden — pääasiahan onkin vaan siinä se ystävyyden osotus, otaksun jonkun ajatelevan.

Sellaista romuystävyyttä, tavaraystävyyttä, haluan huomauttaa vastaan, ja lisätä että minkäs sille voimme, että me sosialistit olemme kaikkein vaativaisinta väkeä, ei näennäisesti yleisen huomion vuoksi, vaan todellisesti periaatteidemme vuoksi. Periaatteidemme, jotka pitävät meidät täysin oikeutettuina vastaanottamaan suurimman elämän lahjan: ihmisarvoisen elämän — vapaan ja arvokkaan elämän.

Ja mitä enemmän edistämme liikkeitämme, laitoksiamme, työläisjoukkojen keräämistä, sitä pikemmin tulemme saavuttamaan tuon lahjan, tuon voiton — taistojemme päämäärän. Elämämmehän työläisinä on vaan ankaraa taistelua olemassaolon puolesta, siinäkin tapauksessa että kuluttaisimme sen omissa yksityishommissamme piskuisen tuttavapiirin keskellä, jota sitte koristellen kutsuisimme "toveripiiriksemme" ja jolta sitte silloin tällöin saisimme vaikkapa "arvokkaitakin" lahjoja, jotta lupaisimme säilyttää lopun elämäämme, toivomuksella että "säilyköön edelleenkin toverillisuus keskellämme".

Millaista maitovelli- tai sanoisinko aakkostoverillisuutta. "Sisällissotainen" mieleni sille ainakin rajansa sulkee. Sillä minun toverikäsitteeni on paljon laajempi — lahjat siinä kyllä hölkkäisivät vallan ja putoilisivat pois. Eikä toverillisuuteni ole minkäänlaisten toivomusten varassa, sillä se on siksi karaistunut, että pidän toverillisuuden luonnollisena asiana "persoonallisen vihamiehenikin" kanssa, milloin sellaisen onnistun saamaan ja onnistuuhan sitä siinäkin joskus.

Kaiken jälkeen en kuitenkaan pidä tätä asiaa, tätä lahjotteluksysymystä, minään "kiinteänä asiana" — en halua ajaa mitään mielipidettä perille toisen perikadolla. Olen sisällissotani vallitessa lahjoitellut itsekin, milloin olen sen parhaaksi nähnyt, mutta kuitenkin poistaen siitä kaiken turhan, huomiota herättävän humbuukin, ja niin — — — —

Sitähän minä vaan takaa-ajankin, että jos meidän, nykyisen työnraatapolven, täytyy koko elämämme elää nykyisissä kurjissa oloissamme, niihin suuriakaan parannuksia saamatta — ja yhtä kurjissa oloissa elävien ystäviemme "lahjat" eivät asemaamme suinkaan paranna — niin miksi emme heittäisi mielestämme pois edes vähemmälle kaikkia turhia tohinoita, jotka eivät todellisuudessa suinkaan mieltämme jalosta eivätkä mailmankatsomustamme avarra. Ja ota tilalle tosityöskentelyn olojen muuttamiseksi paremmaksi nyt kasvavalle ja tulevalle sukupolvelle vaikkapa — lahjaksi heille, jos nimittäin tämä mielestäni kulunut sana ketä enemmän innostaisi.

KAKTUS.

Victor Järvinen W. A. Takalo

Western Machine & Welding Works

Kone- ja konetyötä tehdään huolellisesti. Paatin rautoja ja bäskettiä on varastossa.

Kaasukoneita poratan ja hiotaan.

453 Taylor Ave. Phone 327

Kunnallislaiturin kohdalla.

DR. CHAS. W. BARR
HAMMASLÄÄKÄRI
Suomalainen tyttö apulaisena.
421 Commercial St. Puhelin 455 Astoria

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT
T:ri Toivo Forsström
ERIKOISALANA
— ja —
T:ri Werner Lagus
LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
SPEXARTH BLDG., ASTORIA
Tunnit: 10-12 e. p. p., 2-4 ja 7-8 j. p. p
Tel. Office: 230 Tel. Residence:
T:ri Forsström 582 T:ri Lagus 602-R

T:ri O. Onne Jurvan
LUONNON-PARANTOLA
178 E. 60th str. Portland, Ore.

Yleisiä uutisia

Lahtarisenaatin vehkeilyjä paljastellaan

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

Tampereella (täällä saivat punakaartilaiset virallisen tiedon mukaan ratkaisevan voiton), sitten Korkeakoskella, Tampereelta pohjoiseen ja nyt Vilppulassa, joka on sitäkin pohjoisempana. Itä-Suomessa näkyy "voittokulku" kulkevan samaan suuntaan. Ensin Kämärä, Pietarin ja Viipurin välillä, sitten itse Viipuri, Käkisalmi, Lappeenranta, Mikkeli ja nyt ollaan jo Kuopiossa. Lopulta kai päästään Kajaaniin — jäkälämaiden raukoille rajoille.

Valittavat vaivojaan.

Eräässä t.k. 10 p:nä päivätyssä Tukholman sanomassa valaistaan mailmaa seuraavalla hauskalla selityksellä:

"Suomen oloja tuntevat henkilöt arvelevat sosialistien enemmistön taistelevan hallituksen puolella (tarkotetaan porvarihallitusta). He osottavat, että ne seudut, joista valkokaartilaisten päävoimat värvättiin ovat normaalioloissa sosialistien voimakkaimpia tyyssijoja. Kapina voitaisiin pian kukistaa, elleivät venäläiset maa- ja merisotilaat taistelisi punaisten puolella Smolnan laitokselta saapuneen määräyksen mukaan."

Kööpenhaminasta ilmotetaan, että kolme-neljännestä pohjois-Suomea on valkokaartilaisten käsissä. Valkokaartin päämajasta valitetaan, että vallankumoushake on vaikeampi masentaa kuin osattiin aavistaa! Siis alkaa jo kuulua valituksia "suurten voittojen" keskeltä.

Wilson vastaa keskusvaltain diplomaateille

(Jatkoa ensimäisetä sivulta)

mät rauhanperusteet ole parhaimmat edellytykset pysyväiselle rauhalle. Presidentti toisti painolla, että kaikkialla mailmassa, paitsi Saksan valtiomiesten keskuudessa, Yhdysvaltain esittämät rauhanperiaatteet hyväksyttiin ainoina todellisina edellytyksinä pysyvälle rauhalle. "Traagillinen asiaintilanne on, että Saksan anastajaryhmä on halukas lähettämään miljoonia miehiä edeskinpäin kuolemaan vastustaakseen sitä, mitä koko mailma pitää oikeana," selitti presidentti.

Neljä perusehtoa.

Hallitusten mahdollisuudelle mennä pitemmälle rauhannäkökantojen vertauksessa on olemassa neljä perusehtoa tulikokeena:

Että lopullisessa selvityksessä kukin asia ja yksityisseikka ratkaistaan siihen asiaan sisältyvän ehdottoman oikeuden pohjalla ja siten, että tuloksena on pysyväinen rauha.

Että kansoja ja maakuntia ei pidä vaihtaa mille hallitukselle sattuu, kuten orjia, vaan kaikki tässä sodassa kysymyksessä olevat aluejärjestelyt ratkaistakoon alueilla asuvien kansojen etujen ja tahdon mukaisesti.

Että kaikki selvästi määritellyt kansalliset vaatimukset ja pyrkimykset tyydytettäköön niin pitkälle kuin suinkin on mahdollista, jättämättä vanhoja riitoja ja epäkohtia hautumaan.

SUOMALAINEN JOUTUNUT JUNAN ALLE.

Raivaaja kertoo, että Gardnerissa, Mass., helmikuun 4 p. kello 2 tienoissa tapahtui sellainen pöyristyttävä tapaus, että juna lähellä East Gardneria ajoi Väinö Nisulan ylitse. Ruhjoen Nisulan pahanpäiväisesti. Hänen oikea nilkka ja useita kylkiluita taittui, sekä keskushermosto loukkaantui. Loukkaantunut vietiin Heywoodin sairaalaan, mutta kuolema saavutti uhrinsa siellä hetken perästä. Väinö Nisula oli vasta 18 vuotias ja asui vanhempiensa kanssa Temple st. varrella siiaitsevalla farmilla. Vainajaa jäi suremaan vanhempien ohella kaksi siskoa ja veli, jotka onnettomuuden sattuessa olivat kaikki kotona.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa

Virkailijoita syytteessä Meksikoon sotaretken suunnittelemisesta

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Los Angeles, Cal., 11 p. helmik. — Yhdysvaltain piirilakimies J. R. O'Connorin ja deputy-marshalli William Cavanaughin väittivät todistajat kuuluneen salaliittoon, jonka tarkoituksena oli aseistaa Yhdysvaltain hallitukselle kuuluvilla aseilla laittoman, sälaisesti suunnitellun retkikunnan, jonka piti tunkeutua Meksikoon valloitusretkelle. Aijotun retkikunnan päällikkö "kenraali" Semn Zogg on vangittuna ja hänen asiaansa tutkittaessa todistajat ilmottivat amerikalaisten virkamiesten kuuluneen samaan salaliittoon. Todistajat myönsivät, että he olivat saaneet seikan tietää "kenraali" Zogg'in kanssa samaan salaliittoon osallisilta.

Suurvalamiehistö on aikaisemmin vapauttanut piirilakimies O'Connorin samasta syytöksestä.

Meksikolainen kenraali ammuttu.

Mexico City, 11 p. helmik. — Eversti Miguel Peralta ampui kenraali Juan Banderasin täällä kaupungilla eräässä ravintolassa. Syytä murhaan ei ole mainittu.

40 lastillista armeijatarpeita tuhoutui

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by the Act of Congress of Oct. 15th, 1917.)

Newark, N. J., 11 p. helmik. — Sunnuntaina Lehigh Valley radan vaihtoasemalla raivonneessa tulipalossa hävitti tuli 40 vaunulastillista Yhdysvaltain armeijalle kuuluvia univormuja ja ampumatarpeita. Vaihdemiesten ahkerilla ponnistuksilla saatiin noin 200 vaunulastillista samanlaisia tarpeita pelastetuksi tulen tieltä.

Tulipaloa epäillään tahallaan sytytetyksi. Tulen hävittämä vaihtoasema on vain puolen engl. peninkulman päässä Yhdysvaltain hallituksen laivatelakoilta, joissa joku aika sitten myös tuhoisa tulipalo raivosi.

Täpärällä oli, ettei tulipalossa syntynyt räjähdystä, mutta vaara saatiin juuri ajoissa vältetyksi, kun vaihdemiehet miesvoimin saivat erään räjähdysaineilla lastatun vaunun siirretyksi kyllin loitolle tulesta. Tulen hävittämä rakennus oli yksi maan suurimpia rahtiasemia. Vahinko arvioidaan noin $400,000:ksi.

Suuri rikollisten jahti Chicagossa.

Vankilat epäluulohalaisia täynnä.

Chicago, 11 p. helmik. — Chicagon vankilat ovat täpösen täynnä epäluulonalaisia rikollisia, joita muutaman päivän, aikana on jahdattu ja keräilty suuremmassa määrässä kuin koskaan ennen kaupungin historiassa. Poliisi on siepannut verkoonsa yli tuhannen miestä ja naista, jotka syystä tai toisesta ovat herättäneet poliisin epäluuloa. Tällaiseen jahtiin ryhdyttiin siinä toivossa, että Chicago saataisiin puhdistetuksi maan vaivaksi käyneistä rikoksista, jotka lisääntyivät päivä päivältä.

Ei milloinkaan ole Chicagossa tehty niin tiheästi rohkeita ryöväyksiä kuin nykyään. Päivittäin on kymmenittäin ihmisiä ryöstetty kaduilla, puoti- ja pankkirosvoukset ovat jokapäiväisiä. Rikollisten jahdin ollessa kiihkeimmillään, käytti muuan rosvo tilaisuutta hyväkseen ja rosvosi erään teatterin pilettimyymälän keskellä päivää viikkaalla liikepaikalla.

Lihanpakkaajien "palkkaneuvottelut" alkaneet

Chicago, 11 p. helmik. — Suurten teurastus- ja lihanpakkauslaitosten työväen unioitten taholta on esitetty tuomari Alchulerille, hallituksen nimittämälle viralliselle pakkauslaitosten työselkkausten sovintotuomarille palkanylennys- ja työolojen korjausvaatimuksensa. Tuomari Alschüler on alkanut kuulustelut vatimusten suhteen. Kuulusteluissa työläisten taholta esitetään todisteita vaatimusten tukemiseksi, jonka jälestä työnteettäjillä on puolestaan tilaisuus esitää väitteet millä syillä työläisten vaatimuksia ei olisi huomioonotettava ja sen lisäksi on esitettävä todisteet noitten väitteitten tukemiseksi. Kuulustelut lasketaan kestävän 10 päivää, jonka jälestä tuomari harkittuaan asiaa antaa päätöksensä.

Japanilainen laiva saapui rantaan tulessa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Seattle, 11 p. helmik. — Kaksi vuorokautta saivat japanilaisen rahtilaivan Saki Marun kapteeni ja miehet taistella tulen kanssa, joka oli syttynyt salaperäisellä tavalla laivan lastiruumassa. Tuli oli lopulla käynyt niin kuumaksi, että laivan kansilevyt olivat pahasti vääntyneet ja pullollaan laivan saapuessa rantaan. Melkein koko lasti pilaantui.

Gompers keljuilemassa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Washington, D. C., 11 p. helmik. — Samuel Gompers senaatin sisämaan kauppakomitean istunnossa esiintyessään selitti, että saksalaisten asiamiehet ovat työskentelemässä työväen keskuudessa.

"On vaikea sanoa mihin määrään se vaikuttaa hallituksen työohjelmaa työväestön taholta kohdanneessa vastustuksessa, mutta ilman epäilystä voidaan sanoa, että sellainen saksalaisten harjottama propaganda on käynnissä," sanoi Gompers.

Japani kulettaa paljon aseita Kiinaan

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Shanghai, 11 p. helmik. — Pekingistä ilmotetaan, että Japanin ensimäinen aselähetys Kiinaan, käsittäen 648 kuularuiskua, 324 kenttätykkiä, 50,000 kivääriä ja 5,000,000 patruunaa, on saapunut Tshin Wan Tao'hon, Chi Lin maakunnassa Japanin ja Kiinan välisen uuden asesopimuksen nojalla.

Santa Fe'n pajatyöläiset uhkaavat lakkoutua

Topeka, 11 p. helmik. — Kolmesataa Santa Fe rautatieyhtiön korjauspajatyöläistä täällä uhkaavat tehdä lakon, ellei pajassa työskennellyt vaunujen apulaistarkastaja, jonka yhtiön isännistö on erottanut palveluksesta, oteta jälleen työhönsä. Miehet käsittävät että asianomaisen työstä erotus tapahtui union jäsenten vainoamistarkotuksessa ja siksi eivät voi sitä sallia.

SELKKAUKSIA JATKUU ARGENTINAN JA SAKSAN VÄLILLÄ.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Feb. 12, 1918, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Buenos Aires, 11 p. helmik. — Saksan ja Argentinan välinen selkkaus Ministro Iriondo nimisen Argentinan lipulla purjehtineen höyrylaivan upottamisesta on vielä selvittämättä. Argentinan hallitus kuitenkin on tyytynyt odottamaan siihen saakka kunnes saadaan varmasti todistetuksi onko laiva upotettu torpeedolla vai olisiko kysymyksessä miinaanajo.

Puuhailevat "puolueettomien" puoluetta

Portland, Ore., 11 p. helmik. — Täällä maanviljelijäin Grangeliiton, maanviljelijöitten union ja Oregonin Työväenliiton virkailijoitten yhteisissä neuvotteluissa on päätetty alkaa puuhat "nonpartisan" liiton perustamisesta Oregoniin samallaisella ohjelmalla, jota samainen liitto ajaa Dakotassa y. m. valtioissa. Kokouksessa selitettiin, että syytökset nonpartisan liiton "kapinallisuudesta" ovat valheellisia.

Tärkeä

Huomautus!

Tilan ahtauden takia olemme muuttaneet 15, 17, 19 Maiden Lane rakennuksesta tilavampaan paikkaan, 9, 11, 13 Maiden Lane, Huone 1408. Tämä rakennus on seuraava entisestä paikastamme.

Meidän tunnettu mallikelpoinen ja pikainen huomiomme liiketuttaviamme kohtaan tulee edelleen jatkumaan. Täysi ja rehellinen arvo meidän tavaroissamme on ja ainiaan on ollut meidän tunnustuksemme. Älkää epäröikö kirjoittaa eli lähettää tilaustanne meille.

N. GAMSE

(Perustettu 1888)

9, 11, 13 Maiden Lane

Room 1408 New York City

Hintaluettelo kelloista, peristä, loketeista y. m. vapaasti kysyttäessä.

Portlandin ilmotuksia

PARANTAKAA ITSENNE!

luonnon parannuksiin kuuluvilla tavoilla. Minulla on pitkäaikainen kokemus kaikenlaisista sairauksista joita olen onnistuvasti parantanut paastolla, hieronnalla ja monenlaisilla eri kylvyillä. Vaikeimmissakin sairauksissa, joissa hoito on pitkäaikainen, voitte täällä olla siksi kunnes saavutatte terveytenne. Maksu on paaston aikana ainoastaan $3.50 ja jälkeen paaston $8.50 viikolta.

Hieromisesta on eri maksu.

PETER KOKKO
42 Freemont St. Puh.: Woodlawn 43
PORTLAND, OREGON

Hotel Fremont
42 Fremont St.
PORTLAND, ORE.
MRS. A. J. JOHNSON, omistaja.
Ensiluokan Hotelli ja Ruokailupaikka.
Hinnat kohtuulliset.
Telefooni Woodlawn 43.

Ruokaa ja Asuntoa

saatavana, yksi kadun väli pohjoseen S. S. Osaston talolta. SAUNA avoinna perjantaina ja lauantaina kello 3 j.p.p.

MRS. AMANDA WEST,
792 Montana Ave., Portland, Or.

OSCAR KOSKEN
PALLOHUONE,
on saatavana
tupakoita, juomia ja makeisia ynna kaikenlaista ajanvilettoa.
44½ North 3rd St., — 249 B. Couch St.
Portland, Oregon.

RUOKA- JA SEKATAVARAA
saatavana, hinnat kohtuulliset.
VERNER ARONEN,
Telef., Woodlawn, 97. 40 Fremont St.,
Portland, Oregon.

JOHTOKUNTA: W. F. McGregor, G. C. Flavel, T. B. Wilcox, R. S. Howard, S. S. Gordon.

The First National Bank
PERUSTETTU 1886

Pääoma	$100,000
Vararahasto	25,000
Osakkaitten vastuunalaisuus	$100,000